

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

22 mei 1997

VOORSTEL VAN DECREET

– van mevrouw Mieke Van Hecke c.s. –

**houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995
houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkeling**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur en Sport
uitgebracht door de heer Herman Lauwers**

Zie :

596 (1996-1997)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nr. 2 : Amendement

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur en Sport besprak op 27 maart, 6 mei en 21 mei 1997 het voorstel van decreet van mevrouw Mieke Van Hecke, c.s. houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volkswontwikkeling.

I. TOELICHTING DOOR DE INDIENER, MEVROUW MIEKE VAN HECKE

A. Algemeen

Mevrouw Mieke Van Hecke geeft toelichting bij het voorstel van decreet. Het voorliggende decreet maakt deel uit van een vervolgverhaal dat startte bij de goedkeuring van de decreten van 19 april 1995 voor het volkswontwikkelingswerk. De commissieleden hebben nadien echter herhaaldelijk moeten stellen dat het niet voorzien van voldoende middelen voor het volledig uitvoeren van deze decreten onzindelijk is en de geloofwaardigheid van de politiek in het algemeen en de wetgevende macht in het bijzonder aantast.

Na de belangrijke inspanning bij de begroting 1996 ten belope van 90 miljoen frank, werd echter voor 1997 geen bijkomende inspanning naar de uitvoering van het decreet op de instellingen gedaan. Na een uitgebreid debat bij de bespreking van de begroting 1997 drongen de meerderheidsfracties er bij de minister en de Vlaamse regering sterk op aan om bij de begrotingscontrole van 1997 een extra inspanning voor dit decreet te doen. De minister is op deze suggestie ingegaan en stelde dat hij tegen de begrotingscontrole 1997 samen met de sector wilde komen tot de krachtlijnen van een nieuwe regelgeving die daarenboven financieel beheersbaar was. Bij een mogelijke consensus zou de minister zich engageren de nodige inspanningen te leveren om meer middelen vrij te maken, en dit voor de uitvoering van alle decreten met betrekking tot de volkswontwikkeling.

Het tijdsbestek van drie, vier maanden tussen de begrotingsbespreking en de begrotingscontrole, bleek echter te kort om een totaal nieuw decreet te creëren. Het voorliggende voorstel van decreet stelt daarom in afwachting van een nieuw decreet dat kwaliteitsontwikkeling en financiële beheersbaarheid vooropstelt, een overgangperiode voor tot 2000. Tijdens deze overgangperiode zou het budget bij de begrotingscontrole van 1997 moeten stijgen en van dan af geplafonneerd blijven.

B. Artikelsgewijze toelichting

De indiener verduidelijkt dat de artikelen 2 en 4 geen commentaar behoeven. Als men een financiële beheersbaarheid wil inbouwen, dient immers ook enerzijds het mechanisme inzake de toepassing van uitbreiding van personeelsfuncties en anderzijds nieuwe erkenningen te worden uitgesteld.

Artikel 3 is het belangrijkste artikel omdat het de financiële beheersbaarheid omvat. Dit artikel bepaalt het minimale subsidiebedrag waarop de instelling voortaan recht heeft. Dat bedrag is gelijk aan het subsidiebedrag dat de instelling voor haar werking in 1996 zou ontvangen hebben bij een volledige uitvoering van het decreet, gegeven hun werking en personeelsbezetting.

De indiener wijst er evenwel op dat deze regeling voor 11 instellingen, die later in de loop van 1996 erkend werden, problemen schept voor wat betreft het respecteren van de minimale erkennings- en subsidiëeringsnormen. Daarom maakt het voorstel van decreet het mogelijk om de jaarlijkse werkingsnorm van deze instellingen te verlagen in verhouding tot de vastgestelde subsidie. Het voorstel voorziet dat een dergelijke instelling op basis van een vastgestelde gemiddelde uurprijs voor de volgende werkjaren een lagere werkingsnorm kan opgelegd krijgen.

Deze maatregel zou voor deze instellingen echter een plafonnering met zich meebrengen voor het reële subsidiebedrag 1996. Het voorstel komt ook tegemoet aan deze bezorgdheid. Er zullen namelijk op tweeërlei manieren middelen vrijkomen.

Enerzijds zijn er organisaties die vandaag de noodzakelijke werkingsnorm niet bereikt hebben, maar daar reeds wel voor werden gesubsidieerd, alhoewel ze nooit zullen worden erkend. Deze middelen zullen vanaf 1998 vrijkomen. Anderzijds blijkt uit gegevens van de administratie dat het bedrag van de reële uitgekeerde subsidie aan de instellingen kleiner is dan het bedrag dat eigenlijk in de begroting wordt voorzien. Deze eventuele overschotten zullen in de eerste plaats naar deze organisaties gaan die door een late erkenning een lagere werkingsnorm hebben zodat zij toch nog kunnen groeien met een bijhorende subsidiëring.

De indiener voegt er nog aan toe dat het voorstel van decreet het budget voor 1997 wenst te bevriezen met de bijkomende middelen die via dit decreet bij de begrotingscontrole 1997 worden gevraagd. Dit budget blijft dan geplafonneerd tot

2000 met het oog op een nieuw decreet dat een financiële beheersbaarheid vooropstelt. Het voorliggende voorstel van decreet wil daarom ook een signaal zijn naar de regering om nieuwe middelen, buiten het cultuurbudget, te voorzien voor een grotere honorering van de decreten van 19 april 1995.

II. ALGEMENE BESPREKING

A. Vergadering van 27 maart 1997

De heer *Luc Martens*, minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, stelt dat de Vlaamse regering nog geen definitief standpunt heeft ingenomen. Hij heeft dit probleem, zoals beloofd, reeds aan de orde gesteld bij de bilaterale budgettaire besprekingen. Binnen zijn eigen bevoegdheden heeft hij reeds de nodige inspanningen gedaan. Op 12 april e.k. vindt nog een politieke ronde-tafel plaats binnen de Vlaamse regering. Pas dan zal de Vlaamse regering duidelijkheid kunnen verschaffen over eventueel bijkomende middelen. Hij hoopt dat de Vlaamse regering op zijn vraag zal ingaan, maar vraagt aan de meerderheidsfracties dat zij bij de ministers die in dit dossier zullen wegen, deze zaak zouden bepleiten. Volgens de berekeningen van de minister zou er voor de instellingen 60 miljoen frank bijkomende middelen nodig zijn om tegemoet te komen aan het voorstel van decreet.

De heer *Herman Lauwers* gaat akkoord met het principe van het voorstel. Hij vindt een overgangsperiode terecht omdat een totale hertekening van het decreet instellingen op deze korte termijn onmogelijk is. Het probleem van het voorstel van decreet is echter dat alles staat of valt met de middelen die er al dan niet zullen zijn. Deze middelen zullen immers het effect op het terrein uitmaken. Hij verwijst naar een amendement dat hij samen met de andere oppositieleden bij het begrotingsdecreet 1997 had ingediend en dat tot doel had 120 miljoen frank extra te voorzien, zonder verhoging voor een aantal jaren (Stuk 15 (1996-1997) – Nr. 4). Dit amendement werd toen echter weggestemd. Hij merkt nog op dat dat bedrag zelfs lager lag dan het bedrag dat de inspectie voorzag, nl. minstens 150 miljoen frank.

Het voorstel brengt volgens hem ook niet voor iedereen een verbetering met zich mee. Hij vindt het terecht dat het decreet beheersbaar moet zijn en men kan in die zin van de oppositie verwachten dat zij een overgangsfase mee zou mogelijk maken. Hij betoogt echter dat men niet van de oppositie kan verwachten dat zij de budgettaire logica van de Vlaamse regering, namelijk een nulbegroting ver-

wezenlijken, zou onderschrijven. De begroting werd immers niet door de oppositie goedgekeurd. Het voorstel is voor hem aanvaardbaar op voorwaarde dat er voldoende middelen worden voorzien om geen sociaal passief te creëren.

De spreker merkt nog op dat naast een verhoging van het budget voor volksontwikkeling ook sprake zou zijn van een verdeelsleutel voor de verdeling van deze bijkomende middelen tussen de verenigingen en de instellingen. Een verdeelsleutel mag geen compensatie zijn ten nadele van de instellingen. Er is immers in dit voorstel ook nergens sprake van de verenigingen, noch over een bevriezing van hun budget, wat mogelijke stijgingen in de toekomst niet uitsluit ten nadele van andere werksoorten. Hij besluit dat dus niet alleen het globale bedrag zelf bepalend zal zijn voor de houding van zijn fractie, maar daarbovenop ook nog eens de verdeelsleutel.

De heer *Michiel Vandenbussche* herinnert aan de consensus die over de verschillende fracties heen en samen met de minister bij de begrotingsbespreking 1997 was gerezen om te komen tot een oplossing van het tekort aan middelen. Vandaag wordt er daartoe een tussentijdse oplossing voorgesteld. Hij is op de eerste plaats zeer verheugd dat men op deze weg wil doorgaan en waardeert de inspanningen van de minister.

De spreker vindt dat men het parlementaire spel correct moet spelen. Dit voorstel van decreet werd dan ook niet door zijn fractie ondertekend omdat het Vlaams Parlement niet over de instrumenten beschikt om dit initiatief tot een goed einde te brengen. Als dit voorstel door het Vlaams Parlement zou worden bekrachtigd, dan bestaat het gevaar dat de Vlaamse regering het daaraan verbonden prijskaartje op basis van de begrotingscontrole nog kan terugschroeven. Dit zou in het bijzonder naar de instellingen toe zeer ongeloofwaardig overkomen omdat eens te meer verwachtingen worden geschapen die men nadien niet kan nakomen. Hij wenst daarom vooraf duidelijkheid te hebben dat de Vlaamse regering volledig aan het prijskaartje dat aan dit voorstel van decreet hangt, kan tegemoet komen. Het is zijns inziens de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering om tegemoet te komen aan de consensus die in de commissie heerst en om de nodige middelen te voorzien om het onrecht van de niet volledige uitvoering van het decreet teniet te doen. Hij betoogt dat zijn fractie de huidige procedure daarom niet kan steunen en vraagt dat dit via een ontwerp van decreet van de Vlaamse regering zou gebeuren.

Hij besluit dat ook hij heeft opgevangen dat van de eventueel bijkomende middelen, via een verdeelsleutel een deel van deze middelen zouden voorbehouden zijn voor het decreet op de verenigingen. Hij wenst echter te benadrukken dat de instellingen het grootste slachtoffer van het niet volledig uitvoeren van de decreten van 19 april 1995 zijn en dat een verdeelsleutel niet in hun nadeel mag uitvallen.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* wenst te verduidelijken dat het voorstel van decreet een hefboom wil zijn voor de consensus die met de begrotingsbesprekingen van 1997 werd bereikt. Het wil een signaal zijn om de Vlaamse regering die zelf vragende partij is voor een financiële beheersbaarheid, te dwingen de begroting van 1997 in deze zin te herzien.

De heer *Jos Geysels* herinnert eraan dat nog voor de bespreking en de stemming van de decreten van 19 april 1995 de politieke wil bestond om te voorzien in het bijhorende budget. De decreten werden goedgekeurd en door het werkveld aanvaard op voorwaarde dat ze ook wel degelijk gehonoreerd zouden worden. Iedereen wist dan ook waar men voor stond. Het decreet op de instellingen werd echter door de programmadecreten van 1996 en 1997 gemanipuleerd en beperkt in zijn uitvoering. Het voorstel dat voorligt is een lovenswaardige poging, maar legaliseert volgens hem deze beperkende ingrepen.

De spreker vervolgt dat bij de begrotingsbespreking 1997 de oppositie een amendement had ingediend om 120 miljoen frank te voorzien. Men kan nu niet volgens hem van hen verwachten dat zij daar nu met 60 miljoen zullen onderbieden waarmee zij met een parlementair initiatief daaraan een legaal karakter zouden geven. Hij wil het voorstel daarom enkel ondersteunen als de Vlaamse regering ook daadwerkelijk het prijskaartje wil invullen. In ieder geval is het voorliggend voorstel volgens hem een slechte start voor het nieuwe decreet waar dringend werk moet worden van gemaakt.

De minister reageert hierop dat zijn voorganger een veel kleiner budget vooropstelde dan wat het uiteindelijk zou kosten. Voortgaande op dat budget zouden bij de begrotingscontrole 1997 veel minder bijkomende middelen moeten worden gevonden.

De heer *Hugo Van Rompaey* werpt op dat de hoofdtak van het Vlaams Parlement uit wetgeving bestaat. Vandaag ligt een voorstel van wetgeving voor waarmee het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering duidelijk kan maken wat men wil

verwezenlijkt zien. Het voorstel van decreet is gebaseerd op realiteitszin en wil een signaal geven aan de Vlaamse regering om een stap vooruit te zetten voor de volksoontwikkeling. Hij pleit er dan ook voor om dit voorstel van decreet te behandelen en te stemmen.

De heer *Marino Keulen* neemt kennis van de tegengestelde houding tussen de meerderheidspartijen. Het voorstel van decreet is een lofwaardige poging om te remediëren, maar ook hij bevestigt dat men van de oppositie niet kan verwachten dat zij, na de indiening van hun amendement bij de begrotingsbespreking 1997 om in 120 miljoen frank extra te voorzien, een voorstel zou goedkeuren dat zich tevreden stelt met 60 miljoen frank.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* wenst extra aandacht voor § 3 van artikel 3, dat naast het zogenoemde signaal aan de regering, ook een belangrijke boodschap in zich draagt met betrekking tot het verlagen van de werkingsnormen voor sommige instellingen. De decreetgeving moet inderdaad rekening houden met de late, maar tijdig ingediende erkenningen die ook nadien moeten kunnen doorgroeien. Zij pleit er wel voor om bij de bespreking van de begrotingscontrole dergelijke ingewikkelde formuleringen die via dit voorstel van decreet moeten worden opgezet, te vermijden.

Met betrekking tot de rol van het parlement poneert zij dat het Vlaams Parlement zelf bevoegdheden moet afdwingen. Dit kan bijvoorbeeld via het indienen van voorstellen van decreet. Een signaal aan de regering is in deze zin dan ook terecht.

De heer *Jos Geysels* noteert de opmerking van de voorgaande spreker waar deze stelt dat de decreetgeving ook rechtvaardig moet zijn.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* wijst daarop dat deze bezorgdheid reeds opgenomen is in het voorstel, namelijk bij het herverdelen van de middelen die zouden vrijkomen. De spreker geeft toe dat een bevrozing, ook als men 120 miljoen frank bijkomende middelen zou krijgen, in ieder geval noodzakelijk is om latere moeilijkheden te voorkomen. Zij is van mening dat de discussie het standpunt van de commissie duidelijk heeft gemaakt en dat de minister dit signaal zou meenemen naar de politieke besprekingen van de begrotingscontrole in de Vlaamse regering. Zij stelt daarop voor de bespreking van het voorstel te schorsen tot de minister duidelijkheid heeft over de middelen die door de begrotingscontrole zouden kunnen vrijkomen.

De andere leden vinden dit een respectabel voorstel temeer omdat dit van de indiener komt en sluiten zich daarbij aan. De heer *Jos Geysels* voegt toe dat hij ervan overtuigd is dat de minister op een getrouwe manier de verschillende standpunten zal weergeven. Afhankelijk van de hoogte van de bijkomende middelen wil hij verduidelijken dat ook vanuit de oppositie werd geopperd dat er een unanimititeit kan zijn over een minimum aan bijkomende middelen. Deze unanimititeit die door een voltallige commissie wordt gedeeld, kan de Vlaamse regering dan ook niet onberoerd laten en kan de onderhandelingspositie van de minister mee ondersteunen.

De voorzitter schorst daarop de algemene bespreking.

B. Vergadering van 6 mei 1997

1. Toelichting door de minister

De *minister* verklaart dat hij met de ondersteuning van de commissie binnen de Vlaamse regering een pleidooi heeft gehouden voor een bijkomende budgettaire inspanning voor het sociaal-cultureel werk, in het bijzonder voor het decreet op de instellingen. Dit heeft geresulteerd in een beslissing van de Vlaamse regering om in de begrotingsaanpassing een stijging van het budget voor de instellingen met 80 en voor de verenigingen met 40 miljoen frank te voorzien. Dit bedrag van 120 miljoen frank komt overeen met het streefcijfer dat de commissie voorop had gesteld en komt tegemoet aan het verzoek om rekening te houden met het decreet op de verenigingen.

De Vlaamse regering heeft tegelijkertijd gevraagd in dit dossier toekomstgericht te kijken. De huidige decreten van 19 april 1995 hebben immers structureel-financiële problemen opgeleverd en hebben niet geleid tot een echte meerwaarde op het terrein, alhoewel de sector dit uitdrukkelijk ambieerde. De Vlaamse regering wil daarom komen tot een nieuwe decreetgeving die beheersbaar is en een meerwaarde kan genereren.

In afwachting van deze nieuwe decreetgeving heeft de Vlaamse regering met het voorliggende voorstel van decreet principieel ingestemd. De minister hoopt dat dit voorstel van decreet met een zo breed mogelijke consensus zal worden goedgekeurd. Dit voorstel van decreet moet onder andere leiden tot een rust- en stabiliteitsperiode. Deze periode moet gebruikt worden om na te denken

over de toekomst van het sociaal-cultureel werk, zowel in termen van kwaliteitsontwikkeling en prioriteitsbepalingen, als van profilering. De basisvragen die daarbij voorop staan, zijn wat men van het sociaal-cultureel werk kan verwachten en hoe men samen met de sector tot een resultaatsverbintenis en doelmatigheid kan komen.

De minister vermeldt nog dat de Vlaamse regering vraagt om een amendement m.b.t. het indexeringsmechanisme in te dienen om dit technisch te verduidelijken. Vermits de minister deze opmerkingen in de loop van de voormiddag van de dag van deze commissievergadering heeft gekregen, heeft hij nog niet de kans gehad om hierop te antwoorden. Op basis van deze verduidelijkingen zal de minister t.a.v. de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting duidelijk maken dat dit voorstel van decreet, na goedkeuring, met absoluut respect van de huidige middelen zal worden gerealiseerd. De Vlaamse regering heeft dan ook gevraagd de stemming van het voorstel van decreet uit te stellen onder voorbehoud van de eventuele doorvoering van deze technische aanpassingen.

2. Vragen en opmerkingen van de leden met antwoord van de minister

Alle commissieleden benadrukken de verdienste van de minister tot het bekomen van de behoorlijke verhoging van de middelen voor het sociaal-cultureel werk. Zij uiten tevens hun waardering over de tegemoetkoming vanwege de Vlaamse regering aan de herhaalde opmerkingen van de Commissie inzake de zindelijkheid en geloofwaardigheid naar de samenleving en in het bijzonder de sociaal-culturele sector toe.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* noemt dit een moment van opluchting voor de sector, maar ook voor het Vlaams Parlement omdat een gestemde regelgeving dan toch wordt uitgevoerd. Zij stelt dat de rustperiode die het voorstel van decreet voorziet tot 2000 een klimaat moet scheppen om met het oog op de nieuwe decreetgeving met de sector zelf overleg te plegen. De spreker betreurt echter dat op vraag van de Vlaamse regering de stemming zou moeten worden uitgesteld. Het voorstel van decreet is al geruime tijd ingediend zodat men tijd genoeg heeft gehad. Het doel is het voorstel van decreet zo snel mogelijk te stemmen. Dit is, zoals afgesproken tijdens de bespreking van de begroting 1997, de voorwaarde naar de Vlaamse regering toe om meer middelen ter beschikking te stellen.

De heer *Herman Lauwers* sluit zich aan bij de vorige spreker. Het sociaal-cultureel werk, en in het

bijzonder de instellingen, worden reeds lang geconfronteerd met een financieringsprobleem dat nu eindelijk wordt opgelost. Hij verwijst opnieuw naar het amendement dat hij samen met andere oppositieleden bij de begrotingsbespreking 1997 had ingediend en dat ertoe strekte het budget Volksontwikkeling te verhogen met 120 miljoen frank. Hij stelt vast dat de Vlaamse regering daar vandaag aan tegemoet komt. Zijn fractie zal daarom het voorstel van decreet onder deze voorwaarden mee goedkeuren. De spreker werpt m.b.t. het uitstel van de stemming van dit voorstel van decreet op dat de commissie ook zonder de opmerkingen van de Vlaamse regering het voorstel van decreet kan goedkeuren.

De minister beaamt dit, maar betoogt dat dit niet zonder gevolgen zou zijn. De sociaal-culturele sector is binnen de Vlaamse regering een moeilijk verdedigbare sector geworden omdat er door de budgettaire repercussies van de huidige decreten enig wantrouwen is ontstaan. De minister heeft deze sector toch in bescherming genomen omdat hij deze sector veel sympathie toedraagt. Hij wijst er bovendien op dat ook de houding van de commissie ertoe heeft bijgedragen dat de Vlaamse regering meer middelen heeft voorzien. Een uitstel van de stemming zou volgens de minister de nodige sereniteit creëren om de toekomstige gesprekken over de sector met de Vlaamse regering niet te hypothekeren. Het zou de sector dus niet ten goede komen als men nu de stemming zou eisen.

De heer *Jos Stassen* verwijst naar hetzelfde amendement dat hij samen met de heren Herman Lauwers en Marino Keulen bij de begroting 1997 had ingediend en dat ertoe strekte 120 miljoen frank extra te voorzien voor het sociaal-cultureel werk. Daarbij gingen zij het engagement aan om dit bedrag tijdens een overgangsfase te bevriezen. Hij wil dit engagement ook vandaag herhalen. Een opbodpolitiek zou zijns inziens niemand momenteel dienen. Hij stelt samen met de andere indieners enkel vast dat dit amendement dat toen is weggestemd, nu wordt ingewilligd. De spreker vraagt wel zo snel mogelijk over te gaan tot de stemming om de argwaan die binnen de sector heerst, weg te nemen.

De heer *Marino Keulen* vindt de argumenten van de minister om de stemming uit te stellen begrijpelijk. Hij wil daarom geen symbolische strijd aangaan over de primordiale rol van parlement en regering, maar vraagt zoals voorgaande spreker toch een snelle afhandeling om de sector gerust te stellen. De spreker onderschrijft volledig het betoog van de minister om samen met de sector

voorafgaand aan de nieuwe decreetgeving een grondig debat te voeren over kwaliteit, doelmatigheid en prioriteiten van de sector. Zijn fractie wil deze discussie mee constructief voeren.

De heer *Michiel Vandenbussche* neemt kennis van de eensgezindheid die de verschillende standpunten van meerderheids- en minderheidsfracties die tijdens de begrotingsbesprekingen en voorafgaand aan de huidige bespreking werden opgeworpen, heeft overwonnen. Iedereen blijft uiteraard nog zitten met een groot vraagteken naar de toekomst toe. De belangrijkste discussies over een nieuwe regelgeving zullen gaan over de rol van de overheid en de maatschappelijke relevantie van dit werk. Hij is verheugd dat er over al de fracties heen een gemeenschappelijke bekommernis is om samen te werken aan een nieuwe regelgeving.

Met betrekking tot het voorliggende voorstel van decreet meldt de spreker dat zijn fractie het voorstel van decreet volledig onderschrijft. Ook hier stelt hij een ruime consensus vast om dit "beheersbaarheidsdecreet" te steunen. De spreker wenst te benadrukken dat het niet dikwijls voorkomt dat over de meerderheids- en oppositiefracties heen een consensus wordt gevonden om een "beheersbaarheidsdecreet" goed te keuren. Hij verzet zich niet tegen een uitstel van de stemming van het voorstel van decreet omdat hij de opgeworpen argumenten begrijpelijk vindt en voldoende vertrouwen heeft in de minister.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* sluit zich aan bij de laatste spreker waar deze het heeft over de consensus die bereikt is over de verschillende fracties heen. Zij is zowel verheugd over de manier van werken als over de inspanningen die daartoe geleverd werden.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Artikelen 1 en 2

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 1 wordt met 12 stemmen aangenomen.

Artikel 2 wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 3

Een amendement van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Michiel Vandenbussche, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen strekt ertoe het indexmechanisme dat opgenomen werd in het voorstel van decreet aan te passen aan de wettelijke formulering van het prijsindexcijfer (Stuk 596/2). Met deze technische verduidelijking van de tekst willen de indieners tegemoet komen aan een opmerking van de Vlaamse regering.

Het amendement van mevrouw Mieke Van Hecke c.s. en het aldus geamendeerde artikel 3 worden met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 4 tot 6

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 4 tot 6 worden met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

IV. EINDSTEMMING

Het geamendeerde voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volkswontwikkeling wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

De verslaggever,

Herman LAUWERS

De voorzitter,

Louis BRIL

TEKST AANGENOMEN DOOR COMMISSIE**Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Aan artikel 20, eerste lid, van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volkswontwikkellingswerk wordt de volgende zin toegevoegd :

"Tot en met het werkingsjaar 2000 worden geen personeelsuitbreidingsen toegestaan.".

Artikel 3

Artikel 24 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 24

§ 1. De erkende instelling ontvangt jaarlijks minstens een subsidie die gelijk is aan het subsidiebedrag dat aan de instelling, op basis van de gesubsidieerde werking en de gesubsidieerde personeelsbezettingen voor het werkjaar 1996 bij toereikend krediet zou zijn toegekend overeenkomstig dit decreet.

§ 2. Rekening houdend met de werkelijk uitgekeerde subsidies voor het voorgaande werkingsjaar kan, in afwijking van de urennorm vermeld in de artikelen 6, 2°, en 9, §2, 1°, van dit decreet, per erkende instelling een jaarlijkse lagere werkingsnorm worden vastgesteld, uitgedrukt in uren, met bijhorende overeenkomstige subsidiabele personeelsfuncties.

§ 3. Het verschil tussen het beschikbare krediet voor 1997 en het uitgekeerde subsidiebedrag voor 1997 op basis van § 1, wordt prioritair en evenredig besteed aan de instellingen zoals bedoeld in § 2.

§ 4. Het totale beschikbare krediet van programma 45.2, basisallocatie 33.02 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap

is tot en met het werkingsjaar 2000 gelijk aan het krediet dat toegekend werd in 1997.

Het krediet voor het begrotingsjaar 1997 wordt vastgesteld op 581,8 miljoen frank, exclusief provisioneel krediet. Dit krediet wordt vanaf 1 januari 1997 gekoppeld aan het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen. Voor de werkingsmiddelen bestemd voor de eigen werking of voor de werking van derden wordt dit prijsindexcijfer beperkt tot 75 percent, tenzij een ander percentage wordt bepaald door de Vlaamse regering.

§ 5. Voor iedere instelling is, bij een minimaal gelijke werking, tot en met het werkingsjaar 2000, het subsidiebedrag van het werkingsjaar 1996 zoals bedoeld in § 1, gewaarborgd.".

Artikel 4

Artikel 30 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 30

Nieuwe instellingen kunnen ten vroegste erkend worden met ingang van 1 januari 2001.".

Artikel 5

De artikelen 6, 3°, en 9, §2, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995, worden opgeheven.

Artikel 6

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1997.